

ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי

ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפוזת שרה לאברהם ואלה שמוות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר ישמעאל לבית וקדר ואדבאל ומבשל ומשלמל ודומה ומישל זזרד ותיבאל יטור נפיש וקדבזה אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בוצריהם ובטירתם שלים עשיר זשיאם לאמתם ואלה עניי זוי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושלע ענים וילוע וימות ויאסף אל עמיו וישכנו מזוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל

והנה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקוזתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן לבוה זה אנכי ותלך לדורש את יהוה ויאמר יהוה לה עניי גיים בבטןך וישני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמין ורב יעבד נעיר וימלאו ימיו כלדות והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני כולו כאדרת שער ויקראו עמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן עששים שנה כלדות אתם ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש עדה ויעקב איש תם ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזר יעקב זזרד ויבא עשו מן העדה והוא עיקר ויאמר עשו אל יעקב הלעשני נא מן האדם האדם הזה כי עיקר אנכי על כן קרא עמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי מכרה ויאמר יעקב העלעלה לי כיום וישלבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב זדתן לעשו לחם ונזיר עדשים ויאכל וישת ויקם וינך ויבז עשו את הבכרה

ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וינך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גרה וירא אכיו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אלך גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי כך

ולדעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את העלעלה אשר נעלעלתי לאברהם אבך והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר ישמע אברהם בקלי וישמר משמתי מצותי זקותי ותורתי וישב יצחק בגר וישלאלו אנשי

המקום לאשתי ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טבת מראה הוא ויהי כי ארכו לו עם הימים וישלך אבימלך מלך פלשתים בעד הזלזל וירא וידע ויצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליעזק ויאמר אך הנה אשתיך הוא ואין אמרת אחתי הוא ויאמר אכיו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעל שכת אחזר העם את אשתיך והבאת עלינו איש וישל אבימלך את כל העם לאמר הנה האיש הזה ובאישותו מות יומת וילע יצחק בארץ הזאת וימלא בשנה הזאת מאה שערים ויברכהו יהוה ויגדך האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקצאו אתו פלשתים וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי טעמת ממנו מאד וינך משם יצחק ויחז בנזול גר וישב שם וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמוות כשמות אשר קרא להן אביו ויחפרו עבדי יצחק בנזול וימצאו שם באר מים חיים ויריבו רעי גר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה רחובות יהוה לנו ופרינו בארץ ויעל משם באר עשבע וירא אכיו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אבך אל תירא כי אתך אנכי וברכדניך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי ויבז עשם מזבז ויקרא בשם יהוה ויש עשם אהל ויכרו שם עבדי יצחק באר ואבימלך הלך אכיו מזר ואחזות מרעהו ופיכל עיר צבאו ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שטאתם אתי ותשכחוני מאתכם ויאמרו ראו ראינו כי היה יהודה עמך

וַיֹּאמֶר תְּהִי זֶה אֱלֹה בִּלְוִיתָיו בִּלְוִיתָיו וּבִלְוִיךָ וְזִכְרָתָהּ
 בְּרִית עִמָּךְ אִם תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רַעַה כְּאִשְׁרָא לֹא
 נִצְעֲזֹךְ וּכְאִשְׁרָא עֲשִׂינוּ עִמָּךְ רַק טוֹב וְלֹא כִּלְחֹךְ
 בְּשִׁלּוֹם אֶתָּה עֲתָה בָרוּךְ יְהוָה וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה 5
 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁכְּמוּ אִישׁ לְאָחִיו
 וַיִּשְׁלָחוּם יִצְחָק וַיִּלְכוּ מֵאֵתוֹ בְּשִׁלּוֹם וַיְהִי בַּיּוֹם
 הַהוּא וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל אֲדוֹת הַבָּאָר
 אֲשֶׁר חִפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצְאָנוּ מִים וַיִּקְרָא אֶת־הָהָר
 יִשְׁבַּעַה עַל כֵּן עַיִם הָעֵינִי בָאָר עֲשֻׁבַּעַ עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה וַיְהִי עָשׂוֹ בֶן אַרְבַּעִים
 עֶשְׂרֵה וַיִּקְחַ אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בַּת בָּאָרִי הַחֲזִיתִי וְאֵת
 בְּשִׁמּוֹת בַּת אִיכָן הַחֲזִיתִי וְתַהֲיִין מֵרֶת רוּחַ לִי־יִצְחָק
 וְלִרְבֵּקָה וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהַלֵּן
 עֵינָיו מִרְאֵת וַיִּקְרָא אֶת עָשׂוֹ בֶּן הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶה זָקֵנִיתִי לֹא יִדְעִיתִי
 יוֹם מוֹתִי וְעֲתָה עֹשֶׂה זֶה כְּלִיךָ תְּלִיךָ וְקִשְׁתְּךָ וְצֵלָה
 הַעֲשֵׂה וַיְצִידָהּ לוֹ צִידָה וַעֲשֵׂהָ לִי מִטַּעַמִּים כְּאִשְׁרָא
 אֲהַבְתִּי וְהַבִּיאָהּ לִי וַאֲכַלְהָ בְּעֶבֶר תִּבְרַכְךָ נְפִעֲלִי
 בְּטָרִם אֲמוֹת וּרְבִקָּה עֲשִׂמַּעַת בְּדָבָר יִצְחָק אֵל עָשׂוֹ
 בְּנִי וַיִּלֶךְ עָשׂוֹ הַעֲשֵׂה לְצִידָה צִיד לְהַבִּיאַ וּרְבִקָּה
 אָמְרָה אֵל יַעֲקֹב בְּנֵה לֵאמֹר הִנֵּה עֲשִׂמַּעַתִּי אֶת אֲבִיךָ
 מִדְּבָר אֵל עָשׂוֹ אֲחִיךָ לֵאמֹר הַבִּיאָהּ לִי צִיד וַעֲשֵׂהָ
 לִי מִטַּעַמִּים וַאֲכַלְהָ וַאֲבִרְכֶכָה לְפָנָי יְהוָה כִּלְפָנָי
 מוֹדֵתִי וְעֲתָה בְּנִי עֲשִׂמַּעַת בְּהִלִּי לְאִשְׁרָא אֲנִי מַצִּית אֶתְךָ
 לֶךְ זֶה אֵל הַצֵּאֵךְ וְקִחַ לִי מַעֲשִׂים עֲשִׂי גִדִּי עֲשִׂי טַעַם
 וְאֲעִשֶׂה אֹתָם מִטַּעַמִּים לְאֲבִיךָ כְּאִשְׁרָא אֲהַב וְהַבִּיאָהּ
 לְאֲבִיךָ וַאֲכַל בְּעֶבֶר אֲשֶׁר יִבְרַכְךָ לְפָנָי מוֹתוֹ וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב אֵל רְבִקָּה אֲמוֹ הֵן עָשׂוֹ אֲחִי אִישׁ עֲשִׂי
 וְאֲנִי אִישׁ זֶלֶק אֲכִלִּי יִמְשֵׁנִי אֲבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו
 כְּמוֹתֶשֶׁתֶּךָ וְהַבִּיאָהּ עֵלָי קָלָה וְלֹא בִרְכָה וְתֹאמֶר
 לוֹ אֲמוֹ עָלָי קָלָה לְךָ בְּנִי אֵךְ עֲשִׂמַּעַת בְּהִלִּי וְלֶךְ קִחַ לִי
 וַיִּלֶךְ וַיִּקְחַ וַיָּבֹא לְאֲמוֹ וַתַּעַשׂ אֲמוֹ מִטַּעַמִּים כְּאִשְׁרָא
 אֲהַב אֲבִיו וַתִּקְחַ רְבִקָּה אֶת בָּדָד עָשׂוֹ בְּנֵה הַגָּדֹל
 הַחֲמוּדֵת אֲשֶׁר אֶתָּה בְּבֵית וַתִּלְבַּשׁ אֶת יַעֲקֹב בְּנֵה
 הַקֶּטָן וְאֵת עֵרָת גִּדִּי הָעֲשִׂים הַלְבִּישֶׁהָ עַל יָדָיו וְעַל
 זַכְלָתָהּ צִוְּאָרָיו וְתַתֵּן אֶת הַמִּטַּעַמִּים וְאֵת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
 עֲשִׂיתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנֵה וַיָּבֹא אֵל אֲבִיו וַיֹּאמֶר אֲבִי
 וַיֹּאמֶר הֲנִי מִי אֶתָּה בְּנִי וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל אֲבִיו אֲנִי
 עָשׂוֹ בְּכֶרֶךְ עֲשִׂיתִי כְּאִשְׁרָא דְּבִרַת אֵלָי קוֹם זֶה עֲשֵׂה
 וַאֲכַלְהָ מִצִּידִי בְּעֶבֶר תִּבְרַכְכָּי נְפִעֲלִי וַיֹּאמֶר יִצְחָק
 אֵל בְּנִי מִה זֶה מוֹהֲרֵת לְמִצְאָה בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָדָה
 יְהוָה אֶלְהִיךָ לְפָנָי וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֵל יַעֲקֹב גְּשִׁה זֶה

וַאֲבִיךָ בְּנִי הֵאֱתָה זֶה בְּנִי עָשׂוֹ אִם לֹא וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב
 אֵל יִצְחָק אֲבִיו וַיִּמְשְׁהוּ וַיֹּאמֶר הַקָּל קוֹלִי יַעֲקֹב
 וְהַיָּדִים לִי עָשׂוֹ וְלֹא הִכִּירוּ כִּי הָיוּ יָדָיו כִּדְי עָשׂוֹ
 אֲזִינוּ עֲשִׂרַת וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר אֶתָּה זֶה בְּנִי עָשׂוֹ
 וַיֹּאמֶר אֲנִי וַיֹּאמֶר הַגָּעִה לִי וַאֲכַלְהָ מִצִּיד בְּנִי לְמַעַן
 תִּבְרַכְךָ נְפִעֲלִי וַיַּעַשׂ לוֹ וַיֹּאכְלֵ וַיָּבֹא לוֹ יִין וַיִּשְׁתּוּ
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אֲבִיו גְּשִׁה זֶה וַיַּעַשׂ לוֹ בְּנִי
 וַיַּעַשׂ וַיַּעַשׂ לוֹ וַיִּרְדּוּ אֶת רוּחַ בָּגָדוֹ וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר
 6 רָאָה רוּחַ בְּנִי כְּרוּחַ עֲשֵׂה אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ יְהוָה וַיִּרְדּוּ
 לֶךְ הָאֲלֹהִים מִטֹּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וַיִּבְרַכּוּ
 וַיִּתְרַשְׁ וַיַּעֲבֹדוּ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֶךְ לְאֲמִים הַיּוֹדֵה
 גָּבִיר לְאֲחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֶךְ בְּנִי אֲמִיךָ אֲרִיךְ אֲרוּר
 וּמִבְּרִכְיָךְ בָּרוּךְ וַיְהִי כְּאִשְׁרָא כֻלָּה יִצְחָק לְבָרֶךְ אֶת
 יַעֲקֹב וַיְהִי אֵךְ יִצְחָק יַעֲקֹב מֵאֵת פָּנָי יִצְחָק אֲבִיו
 וַעֲשֵׂה אֲזִינוּ בֹא מִצִּידוֹ וַיַּעַשׂ גַּם הוּא מִטַּעַמִּים וַיָּבֹא
 לְאֲבִיו וַיֹּאמֶר לְאֲבִיו יָקָם אֲבִי וַיֹּאכְלֵ מִצִּידוֹ בְּנִי
 בְּעֶבֶר תִּבְרַכְכָּי נְפִעֲלִי וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אֲבִיו מִי אֶתָּה
 וַיֹּאמֶר אֲנִי בֶןךָ בְּכֶרֶךְ עָשׂוֹ וַיִּזְרַד יִצְחָק זִרְדָּה
 גָּדֹלָה עַד מָאֵד וַיֹּאמֶר מִי אֲפֹאֵה הוּא הִנֵּה צִיד וַיָּבֹא
 לוֹ וַאֲכַל מִכָּל בְּטָרִם תִּבְוֹא וַאֲבִרְכְהוּ גַם בָּרוּךְ יְהִי
 כְּשִׁמְעֵל עָשׂוֹ אֶת דְּבָרֵי אֲבִיו וַיַּעַשׂ צִעֲקָה גָּדֹלָה
 וּבִמְרָה עַד מָאֵד וַיֹּאמֶר לְאֲבִיו בְּרַכְכָּי גַם אֲנִי אֲבִי
 וַיֹּאמֶר בֹּא אֲחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקְחַ בְּרִכְתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 קָרָא עֲשִׂמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב בְּנִי זֶה פְּעָמִים אֶת בְּכִרְתִּי
 לְקַח וְהִנֵּה עֲתָה לְקַח בְּרִכְתִּי וַיֹּאמֶר הִלָּא אֶנְשִׁית לִי
 בְּרִכָּה וַיַּעַשׂ יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעָשׂוֹ הֵן גָּבִיר שְׂמַתִּי לֶךְ
 וְאֵת כָּל אֲזִינוּ צִתִּיתִי לוֹ לְעֶבְדִּים וְדָגָן וְתִירֵשׁ סִמְכִיתִי
 וְלִכְסָה אֲפֹאֵה מִה אֲעִשֶׂה בְּנִי וַיֹּאמֶר עָשׂוֹ אֵל אֲבִיו
 הַבְּרִכָּה אֲזִית הוּא לֶךְ אֲבִי בְּרַכְכָּי גַם אֲנִי אֲבִי וַיַּעַשׂ
 עָשׂוֹ קָלוֹ וַיִּבֶר וַיַּעַשׂ יִצְחָק אֲבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
 מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יְהִי מוֹשְׁלֶכָךְ וּמִטֹּל הַשָּׁמַיִם מַעַל
 וְעַל זֶרֶכְךָ תַּחֲזִיחַ וְאֵת אֲחִיךָ תַּעֲבֹד וְהִיָּה כְּאִשְׁרָא
 תִּרְיֵד וּפְרִקֵת עָלָיו מַעַל צִוְּאָרֶךְ וַיַּעֲשֵׂם עָשׂוֹ אֶת
 יַעֲקֹב עַל הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ אֲבִיו וַיֹּאמֶר עָשׂוֹ
 בְּלָבוֹ יִקְרָבוּ יָמֵי אֲבִל אֲבִי וְאֶהְרֹגָה אֶת יַעֲקֹב אֲזִינוּ
 וַיִּגְדּוּ לְרְבִקָּה אֶת דְּבָרֵי עָשׂוֹ בְּנֵה הַגָּדֹל וַתַּעֲשִׂלּוּ
 וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקֶּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עָשׂוֹ
 אֲחִיךָ מוֹתָנָזִם לֶךְ לְהִרְגֶךָ וְעֲתָה בְּנִי עֲשִׂמַּעַת בְּהִלִּי
 וְקוֹם בְּרוּחַ לֶךְ אֵל לְבֶן אֲחִי זִרְדָּה וַיַּעֲשֵׂב עִמּוֹ יָמִים
 אֲחִידִים עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלַח חֲמוֹת אֲחִיךָ עַד שְׁבוֹם אֶהָ
 אֲחִיךָ מִבֶּרֶךְ וַיַּעֲשֵׂם אֶת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לוֹ וַיַּעֲשֵׂם אֶת
 וְלִקְחֵתִיךָ מִשְׁעָם לְמָה אֲשַׁכֵּל גַּם עֲשִׂיכֶם יוֹם אֲחִיד

והנה באר בשדה והנה ישם שלשה עדרי צאן רבנים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר ולאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ולאמרו מחרן אנחנו ויאמרו להם הידעתם את לבן בן חזור ויאמרו ידענו ויאמרו להם השלום לו ויאמרו עכשיו והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמרו הן עוד היום גדול לא עת האספה המקנה העיקר הצאן וכלו רעו ויאמרו לא לזכך עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויעש יעקב וגלל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויברך ויעבד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרש ותגד לאביה ויהי כשבע לבן את שבע יעקב בן אחותו וירש לקראתו ויחבק לו ויעשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה ויאמר לו לבן אך עצבתי ובערי אתה ויעש עמו חדש ימים ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משיכרתך וכלבן עשתי בנות עשם הגדלה ללאה ושם הקטנה רחל ועלינו ללאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבור עיבע עינים ברחל בתך הקטנה ויאמר לבן שוב תני אתה לך מותתי אתה לאיש אחר עבה עמדי ויעבד יעקב ברחל שבע עינים ויהיו בעיניו כימים אחרים באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לבן הבה את אעשתי כי מלאו ימי ואבואה אכיה ויאספה לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ויהן לבן לה את זכרה עשוחתו ללאה בתו עשוחת ויהי בבקר והנה הוא ללאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית כלי הכל ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן במקובלנותי לזה העלירה לפני הבכירה מלא שבע זאת ותתנה לך גם את זאת בעבדתי אשר תעבד עמדי עוד שבע עינים אחרות ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויהן לו את רחל בתו כן לאשה ויהן לבן לרחל בתו את בלהה עשוחתו כה לשפחה ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה

ותאמר רבקה אל יצחק יצתי בזוי מפני בנות זאת אם לקח יעקב אשה מבנות זאת כאלה מבנות הארץ לבנה כי חיים ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו וינחמו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אחי אמך וקח לך מישה אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך אתך ויפרך ויברך והיית לקהל עמים ויהן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשותך את ארץ מארץ אשר נתן אלהים לאברהם וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו וירא עשו כי ברח יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו מישה אשה בבכרו אתו וישלח לאמר לא תקח אשה מבנות כנען ויעש יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם וירא עשו כי רשות בנות כנען בעיני יצחק אביו וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מוחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות לביתו על צעיו לו לאשה ויבא יצחק ויפגע במקום וילך עשו מבאר עיבע וילך חרצה ויפגע במקום וילך עשם כי בא הישמיש ויקח מאבני המקום וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עליוס וירדים בו והנה יהוה צעב עליו ויאמר אלני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה ישכב עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונכרכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבותיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך ויקח יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי ויירא ויאמר מה צורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה עשר השנים וישכב יעקב בבקר ויקח את האבן אשר אשר שם מראשיתו וישם אתה מעבה ויעקב שמן על ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לז' שם העיר לראשונה וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך יהוה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד לכבש וישבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמיני מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר נתן לי עשר אעשרנו לך וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם וירא